

[Energiministeren]

res. Men vi glemmer i det perspektiv unægtelig den indirekte beskæftigelsesvirkning, der ligger i spørgsmålet om energiprisens størrelse. Den kan vi vurdere forskelligt, men hvis man følger det, som er den sandsynligste vurdering af virkningen af at fremstille elektricitet med eller uden kernekraft, vil også en fjerdedel af omkostningen i forbindelse med elfremstilling være noget, som har en meget betydelig virkning på beskæftigelsessituationen i samfundet. Det er vel derfor heller ikke tilfældigt, at det i de lande, som har haft drøftelser om kernekraft eller ej, i første række har været stærke kredse inden for fagbevægelsen og inden for erhvervslivet, som har stået vagt om kernekraften. Jeg behøver bare at henvise til Sverige som et nærliggende eksempel, og vi kunne vel også i Danmark finde betydningsfulde kredse inden for fagbevægelsen, som har stået vagt om tanken om dansk kernekraft.

Jeg var naturligvis meget rørt over fru Jytte Hildens henvisning til min forgænger, hr. Poul Nielsens indsats i energipolitikken og med en del rette naturligvis, men netop i dag, hvor spørgsmålet om kernekraft kommer til behandling, synes jeg nok, det er at drage temmelig vidtgående konklusioner, hvis man vil inddrage min forgængers navn i den sammenhæng. Jeg kan være uenig med min forgænger på mange områder, hvilket er helt naturligt, fordi socialdemokratiet og venstre står for nogle forskellige principper i dansk politik, men netop i spørgsmålet om kernekraften har jeg meget sjældent mødt et mere engageret bidrag til den holdning, at netop den mulighed stadig væk ville være i behold.

Jeg har ikke behov for at gå længere ind i de øvrige ting, som har været ført frem her, men vil henvise til den redegørelse, som jeg i løbet af et par uger sender over til folketingets energipolitiske udvalg. Jeg vil i øvrigt anbefale ikke mindst fru Margrete Auken at læse de økonomiske afsnit heri med lidt andre briller end dem, fru Margrete Auken havde på i dag, for når fru Margrete Auken argumenterer med hensyn til opførelsespriser og omkostninger ved fremstilling af el baseret på kernekraft, søger hun med stor flid de områder i verden ud, hvor omkostningerne er mest atypiske, altså hvor fremstillingsmulighederne for kraftværker ikke er typiske for de vilkår, som gælder i vores del af verden,

og det vil vi ved lejlighed kunne udbyde nærmere. Jeg er overbevist om, at fru Margrete Auken, hvis hun møder til den diskussion med tilstrækkelig åbenhed, vil ende med at sige, at de eksempler, hun har lagt til grund for sine holdninger her i dag, ikke var særlig velvalgte. Jeg har dog ikke noget håb om, at fru Margrete Auken af den grund når til en anden konklusion i spørgsmålet her, fordi det spørgsmål, vi drøfter her i dag, ikke kun er et spørgsmål om at vurdere økonomi eller sandsynlighed eller andre ting, som nogenlunde kan måles og vejes, men også er et spørgsmål, hvori der indgår et meget betydeligt element af følelser, og her vil jeg ikke kunne konkurrere med fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal lige kort til energiministeren sige, at det var en totalt enig socialdemokratisk kongres, der stod bag det, som jeg læste op, og den tidligere energiminister, hr. Poul Nielson, er medlem af socialdemokratiet og var med ved kongressen.

I øvrigt var det, jeg anbefalede ministeren, selvfølgelig ikke, at rapporten om økonomien ved elfremstilling ikke kom frem til folketingets energiudvalg. Det, der undrede mig, var de kandestøberier, der ligger i, at man laver en rapport og siger som præmis, at sikkerheden er god nok, når vi i folketinget har haft en debat med det politiske udgangspunkt, at der ikke er en tilstrækkelig sikkerhed. Det var det spørgsmål, jeg gerne ville have ministeren til at besvare.

Margrete Auken (SF):

Mens ministeren remsede op: Poul Nielson osv., sad jeg og tænkte på, at vi har Morten Lange, og de radikale har Svend Haugaard – ja, »hver mand har sit, stort eller lidt, himlen alene for sorgen er kvit«. Men vi bærer det, og jeg vil gerne alligevel hjælpe ministeren lidt på vej. De kilder, jeg henviste til, var hentet fra New York Times; det er de amerikanske energiproducenter og deres lobby osv. Det overrasker mig, at det er helt atypisk, hvad der foregår i USA og i England, for hvis Sizewellværket er atypisk, når det skal beskrives i økonomisk henseende, men typisk, når det skal bruges i sikkerhedshenseende, er der et eller andet, som jeg helt